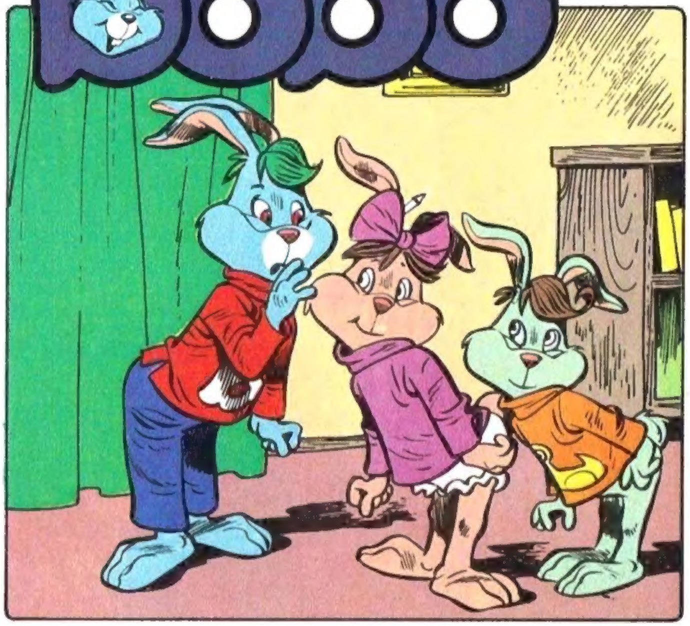
bobo

Nr. 48
losse nummers f 1,30
België 21 F.

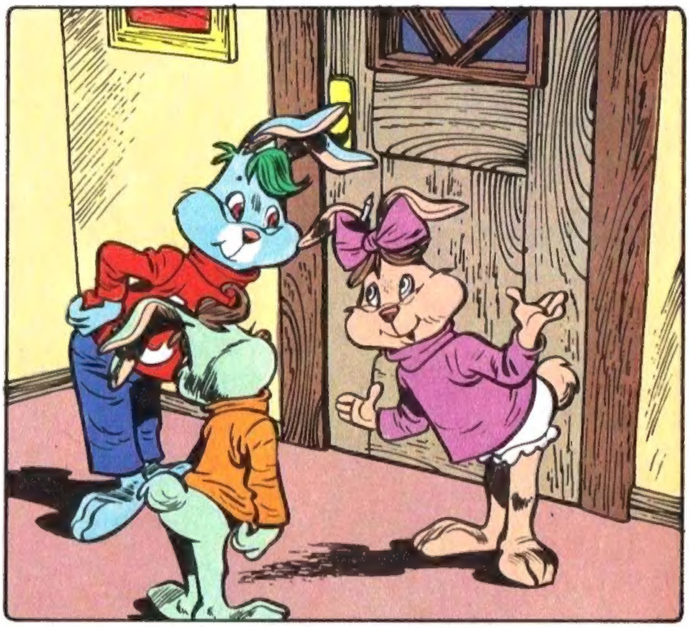

Kleutertje Knutsel
Kegelsint 2

bobo

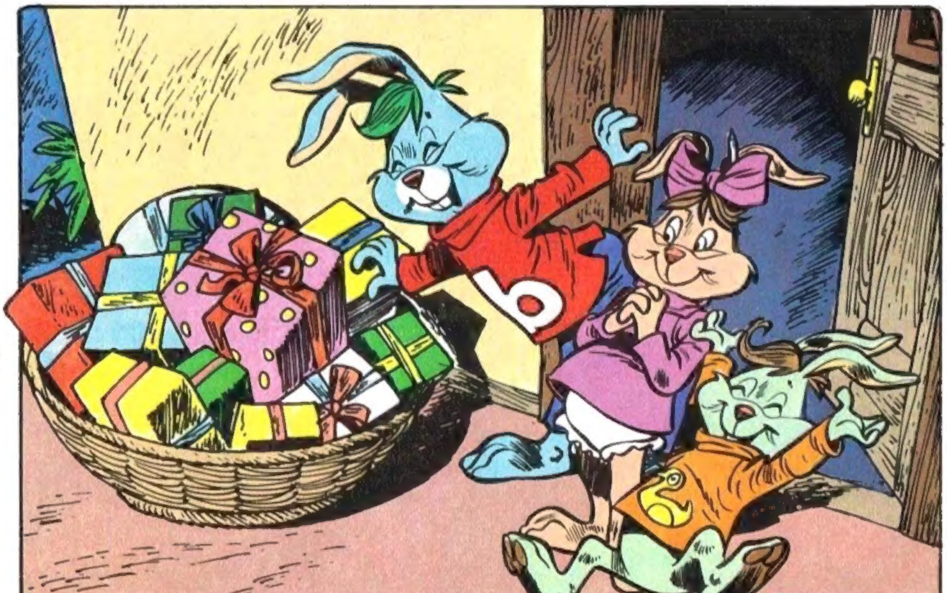
Eindelijk is het Sinterklaasavond! En de kinderen zijn wél een beetje zenuwachtig. „Zouden we wel kadootjes krijgen?" fluistert Bobo in Krabbels oor. „En zou er niemand mee hoeven naar Spanje?"

„Natúúrlijk hoeft er niemand mee naar Spanje!" heeft Krabbel gezegd. „Er is toch niemand erg stout geweest?" zegt Boemsi. Maar toch duurt het wel érg lang voordat er kadootjes komen... Er belt nog niemand aan!

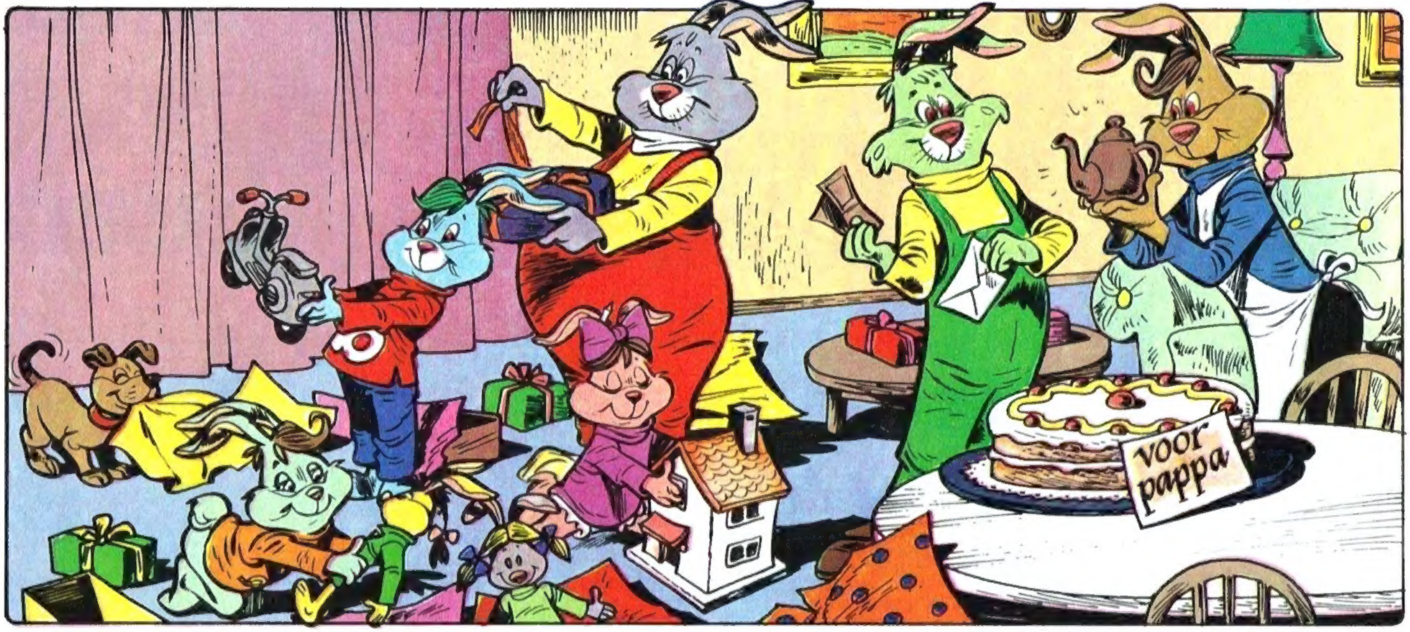

Ineens wordt er hard op de voordeur gebonsd! Zwarte Piet? Sinterklaas? Alledrie schrikken ze! „Doe nou toch open!" fluistert Boemsi.

En áls ze opendoen... Ja hoor! Daar staat een knotsgrote mand, helemaal VOL pakjes! Zwarte Piet heeft hem gebracht. Maar die is al nergens meer te zien! Die heeft natuurlijk haast, want hij moet zóveel wegbrengen op de verjaardag van Sinterklaas!

allemaal kadootjes

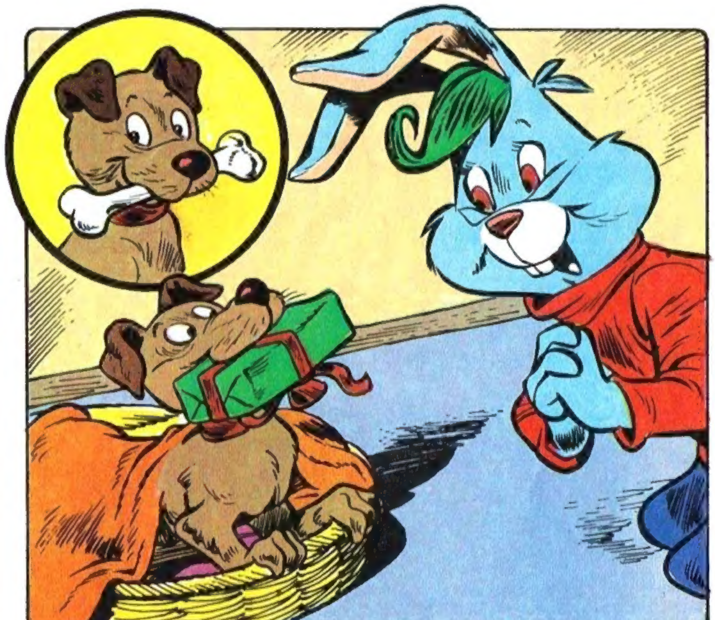

„Wat heeft Sinterklaas ons verwend!" roept mama. Zij heeft een mooie koffiepot gekregen. Papa kreeg een brief: daar zitten kaartjes in voor een weekje uit, samen met mama! Oom Slokop was nét op tijd...

Voor hem is er NATUURLIJK weer een taart! En de kinderen? Voor Bobo een autoped, voor Krabbel en Boemsi een poppenhuis. En nog véél meer! „En er hoeft niemand voor straf naar Spanje!"

Maar nét als Boemsi dat roept, ziet ze Duiker in de mand. „Ik geloof dat Duiker voor straf naar Spanje moet!" roept ze geschrokken. „Die is toch niet stout geweest? Wat zal er aan de hand zijn?"

„Er zat nog een pakje in de mand!" roept Boemsi. En ja hoor, dat heeft Duiker zéker geroken. Hij haalt het er zélf maar uit! Sint heeft ook aan hém gedacht. Er zit een lekker bot in!

Jip en Janneke

Jip kan rijmen

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip, zegt moeder, Sinterklaas heeft kadootjes gebracht.

O, laat eens zien, zegt Jip.

Nee, zegt moeder. Vanavond. Vanavond mag je lang opblijven. En dan gaan we alle kadootjes uitpakken. En je moet vragen of Janneke ook hier komt.

He ja, zegt Jip.

En voor Janneke heeft Sinterklaas ook kadootjes gebracht, zegt moeder.

Waarom heeft Sinterklaas die dan hier gebracht? vraagt Jip.

Dat weet ik niet, zegt moeder.

Wat dom, he, zegt Jip. Ze woont toch hiernaast?

Er is ook een hart bij voor Janneke, zegt moeder. Een hart van borstplaat. Dat is nog niet eens ingepakt. Wil jij dat inpakken, Jip?

Dat wil Jip wel.

Er is ook nog een versje bij, zegt moeder. Kun jij een versje maken, Jip? Bij dat hart?

Ja, zegt Jip. En hij gaat heel hard denken.

Weet je 't al? vraagt moeder.

Ja, zegt Jip. Ik weet het al. Zal ik het eens opzeggen?

Goed, zeg het maar op.

En Jip zegt het vers op:

Hier heb je een hart
en Piet is zwart.

Dat is heel knap, zegt moeder. Je kan mooi rijmen, Jip. Je wordt nog eens een dichter.

Wat is een dichter? vraagt Jip.

Iemand die rijmen kan, zegt moeder.

En dan is het avond. En Janneke komt. En ze heeft een boel pakjes mee gebracht. Want Sint heeft bij haar pakjes gebracht voor Jip.

Huh, zegt Jip. Sinterklaas weet niet eens waar wij wonen. Hij brengt de kadootjes voor Janneke bij ons. En hij brengt alles voor ons bij Janneke.

Hij ziet jullie ook altijd samen, zegt moeder.

Jip krijgt een kraanwagen. En een bel voor zijn step. En een tankauto. En een brandweerauto.

En Janneke krijgt een doos voor matjes vlechten. En een poppenkeuken. En een prentenboek.

En dan pakt ze het hart uit. En moeder leest het vers voor:

Hier heb je een hart
en Piet is zwart.

Daar moet Janneke erg om lachen. Ze moet zo lachen dat ze boven op het hart gaat zitten.

Hee, roept Jip.

Nou is het kapot.

Het is in duizend stukken.

Maar al is het kapot,het is toch lekker.

Lappen Lijs en Lappen Gijs

Het houten paard

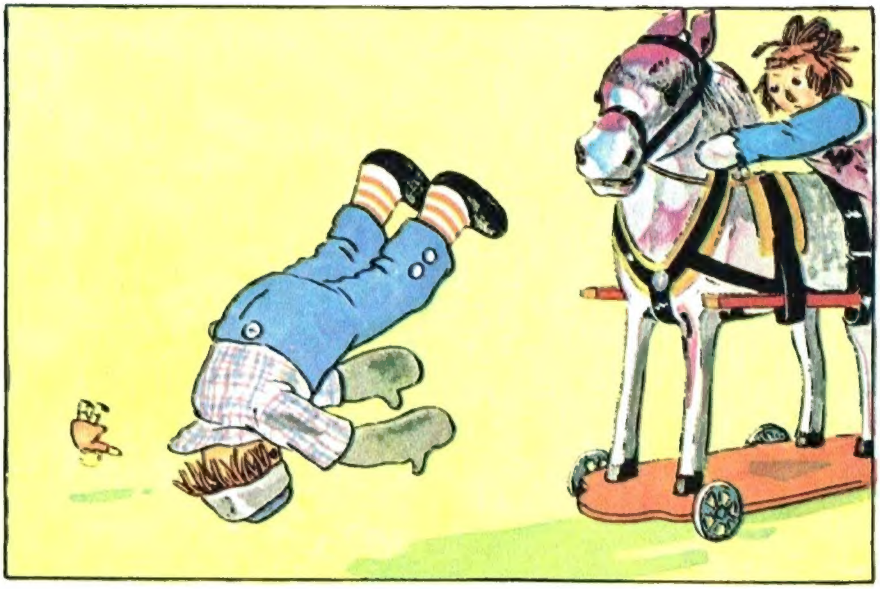

Sinterklaas had niet alleen kadootjes gebracht voor alle poppen, maar natuurlijk ook voor Mevrouw Marcella en haar broertje. Marcella had een houten paard met een prachtig rood wagentje er aan gekregen. Het kreeg een plaatsje op de speelkamer en die avond stelden alle poppen zich voor aan het houten paard. ,,Je zult het hier vast heel leuk hebben, paard,'' zeiden ze. ,,Vast wel,'' antwoordde het paard. ,,Je moet weten dat ik heel lang met een heleboel paardbroertjes en zusjes op de plank in de voorraadkast van Sinterklaas heb gestaan en ik wilde al heel lang ergens naar toe waar met me gespeeld zou worden.'' Het paardje had een prachtige staart en de Franse vroeg: ,,Zeg paard, kan jij je staart bewegen?''
,,Ik zal het proberen,'' zei het paard, maar inplaats van met zijn staart te zwaaien begon het paard achteruit te rijden. Lappen Lijs werd van de vloer gereden en Gijs kon het paard nog net bij de teugels grijpen anders was het paard zo de kamer uit gereden naar de trap!

Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

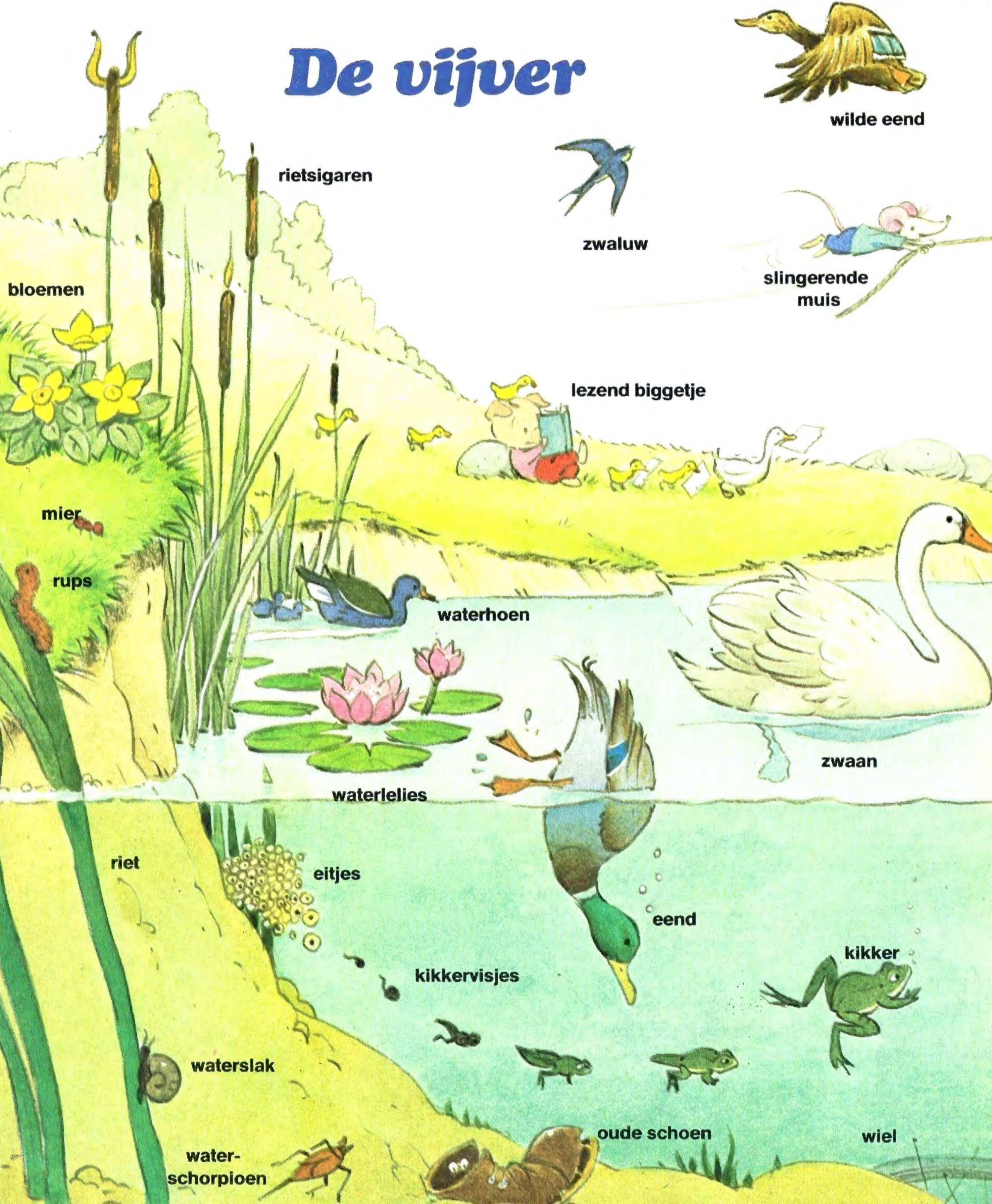
,,Dat is me ook wat,'' riep het paard. ,,Ik zal het nog eens proberen.'' Maar o jee, nu begon het paard vooruit te rijden. ,,Jammer,'' zei het paard. ,,Ik kan het niet meer.''
,,Je moet gewoon oefenen,'' zei Lijs. ,,Dan gaat het heus wel weer.
Ik heb een goed ideetje. Mogen wij rondjes meerijden in je wagentje?''
,,Natuurlijk,'' riep het paard. ,,Want rijden kan ik wel. Ik probeer gewoon mijn staart te bewegen en dan ga ik rijden.''
Alle poppen gingen in het wagentje zitten en Lappen Gijs stapte op zijn rug en daar ging het. De poppen genoten.
Terwijl het paard rondjes reed begon plotseling zijn staart te bewegen. ,,Je kan het weer. Je kan het weer,'' juichten de poppen.
,,Kan je nu ook stoppen?'' vroeg Lappen Gijs.
,,Even proberen,'' hijgde het paard en hij remde zo sterk af dat Lappen Gijs over zijn nek vloog en op de grond terecht kwam. Alle poppen gierden van het lachen en het werd een prachtig avondje daar in de speelkamer. Toen de zon alweer op kwam en het achter de gordijnen licht werd, stopten de poppen met feesten.

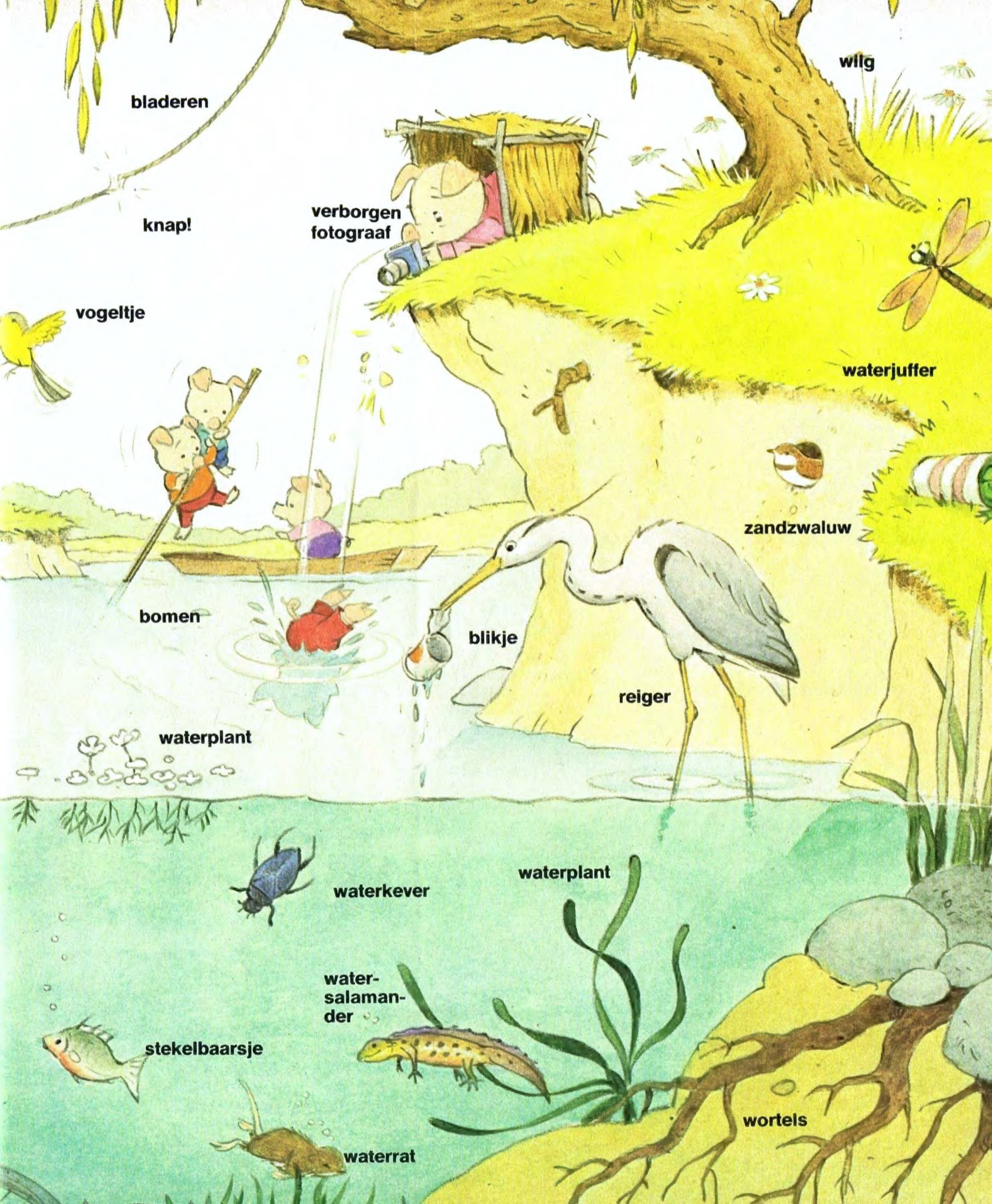

Het paard werd bedankt en naar haar plaatsje gebracht. ,,Paard,'' zei Lijs. ,,We hebben nog nooit zo'n fijne avond gehad. Mijn suikerhart bonkt van plezier.''
,,En mijn staartje zwaait van plezier,'' zei het paard. ,,Ik ben blij dat ik bij jullie ben komen wonen. Ik ga nooit meer weg.''

De vijver

wilde eend
rietsigaren
zwaluw
slingerende muis
bloemen
lezend biggetje
mier
rups
waterhoen
zwaan
waterlelies
riet
eitjes
eend
kikker
kikkervisjes
waterslak
oude schoen
wiel
water-
schorpioen

wilg
bladeren
knap!
verborgen fotograaf
vogeltje
waterjuffer
zandzwaluw
bomen
blikje
reiger
waterplant
waterplant
waterkever
water-
salaman-
der
stekelbaarsje
wortels
waterrat

Tekst: Burny Bos
Tekening: Dagmar Stam

Knofje waar zit je?

Kijk.
Daar loopt Knofje.
Dat meisje met dat staartje.
Eigenlijk heet ze Jacqueline,
maar iedereen noemt haar
Knofje.

Ze loopt in de tuin.
Voorzichtig kijkt ze even om naar
het huis.
Dan stapt ze vlug de schuur
binnen.
In de schuur staat een trap.
Knofje klimt op de trap en dan
hup: het zoldertje op.
Het is een donker zoldertje.
Met spinnen en veel stof enzo.
Maar Knofje vindt dat niet erg.
Omdat het zoldertje haar hut is.
Haar geheime hut.
Niemand mag het weten.
Dat heeft Knofje met zichzelf
afgesproken.
Vader niet.
Knofje lacht.
Vader komt het heus niet te
weten.
Die is vaak naar zijn werk.
Maar moeder mag het ook niet
weten.
Flut, denkt Knofje.
Flut, de knuffelpop, mag het wel
weten.

Knofje klimt weer langs de trap
naar beneden.
Ze gluurt de tuin in.
Mooi zo.
Niemand te zien.
Vlug holt Knofje naar de
keukendeur.
In de keuken botst ze haast tegen
de dikke buik van moeder op.
Pas op, zegt moeder.
Denk aan je kleine zus.
Knofje kijkt haar moeder aan.
Dat kun je niet weten, zegt ze.
Want je kunt niet in je buik kijken.
Moeder knikt.
Je hebt gelijk, zegt moeder.
Moet je er langs?
Ja, zegt Knofje.
Ik moet even Flut pakken.
Goed, zegt moeder.
Knofje zit weer in haar geheime
hut.
Samen met Flut.
Ze houdt zich heel stil.
Want moeder staat in de schuur.
Knofje, roept moeder.
Knofje waar zit je?
Maar Knofje zegt niks.
Dat mag niet.
Anders weet moeder haar
geheime hut.
Met haar duim in haar mond
luistert Knofje naar moeder.
Nou, zegt moeder.
Daar snap ik niks van.
Ik zag d'r toch de schuur in
lopen.
Dan ziet moeder de trap.
Ze kijkt naar boven. Naar het
zoldertje.
Zit je daar, vraagt moeder.
Maar Knofje geeft geen antwoord.
Ze zuigt alleen maar hard op haar
duim.
Moeder klimt op de trap.
Knofje durft zich haast niet meer
te bewegen.
Haar hart gaat heel vlug.
En haar duim gaat nog vlugger in
haar mond heen en weer.
Als moeder haar hoofd over het
randje van de zolder steekt ziet ze
Knofje.
Maar Knofje ziet moeder ook.
Nee, schreeuwt Knofje, nee!
Dat mag niet.
Dit is mijn geheime hut.
Knofje schreeuwt en huilt tegelijk.
Moeder schrikt ervan.
Met haar dikke babybuik klimt ze
op het zoldertje.
Ze gaat naast Knofje zitten.
Rustig maar, zegt moeder, rustig
maar.
Huil nou maar niet.
Knofje huilt heel erg.
Haar lichaam schudt ervan heen
en weer.
Het is mijn geheime hut, huilt
Knofje.
Mijn geheime hut.
En nu weet je het!
Moeder aait Knofje over haar
wang.
Stil maar, zegt moeder.
Stil maar.
En dan verzint ze iets.
Ze praat zachtjes in Knofjes oor.
Ik zeg het tegen niemand, zegt
moeder.
Dit is jouw geheime hut.
Maar ook een beetje van mij.
Is dat goed?
Knofje kijkt naar moeder.
Dan lacht ze.
Door haar tranen heen.
Goed, zegt Knofje.
En ze zegt nog eens: goed.
Kom, zegt moeder.
We gaan eten.
In de hut? vraagt Knofje.
Maar dat vindt moeder niks.
Aan tafel, zegt ze.
Jammer, zegt Knofje.
Achter moeder klimt ze de trap af.
De trap van de geheime hut.

LEVE DE ZEPPELIN!

Dit spel kun je met net zoveel vriendjes spelen als je zelf wilt. Je hebt een dobbelsteen nodig en voor iedere speler zes knopen. Let op! Als je één, twee, drie, vier of vijf gooit, dan moet je in dat vakje een knoop leggen. Ligt daar al een knoop? Dan mag je die pakken en je hoeft geen knoop weg te leggen. Maar... als je zes gooit, moet je altijd een knoop in dat vakje leggen. Dit is de pot en die wordt steeds voller! Wie al z'n knopen kwijt is, mag niet meer meedoen. Degene, die aan het eind van het spel alleen overblijft, mag alle knopen pakken die nog op de zeppelin liggen.
Hoera voor de winnaar!

Schuitje varen

Wat een vrolijke boel in de bovenste rij bootjes! Alle hulppieten van Sint Nicolaas zitten er in en alles zit nog op en aan de boten.

In het tweede rijtje missen een paar dingen. Zie jij welke?

En in het derde en vierde rijtje wordt het helemaal een kale boel! Kun jij vertellen wat er in ieder rijtje verdwenen is?

Tekening: Ingrid Bévort

beste ouders

Pepernoten plakken

Zo tegen Sinterklaas zijn er in de winkels weer volop pepernoten te koop. Wist u dat pepernoten uitstekend knutselmateriaal voor uw kleuters zijn? Op een flink vel gekleurd papier wordt een eenvoudige tekening gemaakt. Dan kan het plakwerk beginnen. Op de lijnen van de tekening worden de pepernoten geplakt. U zult verbaasd staan van het resultaat!

Gekleurde taai-taai

Dat ziet er wèl even anders uit, die gekleurde taai-taai!

Bij de drogist of kruidenierszaak kunt u flesjes gifvrije kleurstof kopen. Meng de kleurstof met poedersuiker en met een kwastje brengt u de „verf'' op de taai-taai aan. U kunt ze net zo mooi maken als u zelf wilt.

Geef je ogen de kost

Bij dit spel komt het op goed kijken aan. Het kan met z'n tweeën of met z'n vieren gespeeld worden. Eén kind stelt uit zes kaarten een voorstelling samen. De andere spelers mogen daar even naar kijken. Daarna moeten ze proberen de voorstelling precies na te maken. Een afwisselend spel dat net zo moeilijk gemaakt kan worden als men zelf wil.
Prijs: f 14,50.
Te koop in de speelgoedzaak.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Een stokje, wat draadjes wol en doorzichtig gekleurd papier is het enige dat uw kleuter nodig heeft om het lantaarntje af te maken. Het kan als lampion gebruikt worden, maar het zal ook heel vrolijk staan in de kinderkamer.

Een grote logeerpartij

Noortje gaat bij een tante logeren. Maar voor het zo ver is, heeft ze een hele tijd nodig om aan het idee te wennen. Eindelijk is de grote dag aangebroken! Alles gaat mee; haar dekbed, Poentje de pop, een koffer vol spelletjes! En dan merkt ze dat het bij tante best meevalt.
Prijs: f 13,90. Uitgave: Ploegsma.

bobo Nr. 48 – 30 november 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

ekening: Walter Schmögner

dat had je gedroomd

Lig je in je bed, val je fijn in slaap.
Zie je daar pa en zoonlief slingeraap?
Weet je wat die kleine o zo graag zou willen?
Net als pa, een broek aan z'n blote billen!